

תקציר

עמית עומר

מסע יעקב לארץ ישראל – גלי וסמי בפגישת יעקב ועשו

המאמר עוסק במפגש הטעון בין יעקב לעשו המתואר בבראשית ל"ג. התנהגות שני האחים קודם המפגש, במהלךו ולאחריו מעלה תמיינות מרובות ביחס לכוכנותם במפגש ולמדת על מתח תתקרכעי ביניהם שאינו מועלה על פני השטח. הטענה המרכזית של המאמר היא שאף שעברו שנים רבות מאז קיבל הברכות, עדין מתנהל בין האחים מאבק על ירושת ארץ כנען. כשהוא עשו שיעקב מתכוון להשתקע בארץ כנען הוא נוקט דרכים שונות על מנת להניאו מכוננה זו. יעקב לעומתו טעונה זו ומנסה להערים על עשו כאילו כוונתו להשתקע בעבר הירדן. לצורך ביסוס טענה זו מסתיע המחבר, מלבד ניתוח הפסוקים, גם במסורות קדומות המשתקפות בספרים החיצוניים ובמדרשי חז"ל. כמו כן, במאמר נעשו שימוש בטופוגרפיה של אזור הגלעד וכן בהיכרות עם ההיסטוריה הגאוגרפית של עבר הירדן.

חזי כהן

יוסף – מחולם לפוטר חלומות

חלומות יוסף מלאוים אותו מנעוריו ועד להפיכתו למלך פרעה. החלומות החשובים שינו עמוק בחיו של יוסף: מנער חולם הפך לפוטר חלומות; ממי שהלם על שורה הפך למשרת במצרים. זהו סיפור של התגברות אנוーシת ורוחנית: בתבילה חלם יוסף בן השבע עשרה 'חלומות נערות' שאין בהם אלא השתחוויה וכבוד, אלוהים נעדר מהם, ונראה שראתה עצמו קרוב אל האלוהות. הואאמין יועד על ידי ה' להנאה אך לא היה בשלל לכך בשלב זה. בغال חוסר בשלותו להניג הוכחה יוסף להימכר לעבד במצרים, ושם למד להאזין ולסייע לאחרים. בתהיליך מדורג למד יותר וייתר את מקומו של האל בחיו ואת ייעודו לשרת אחרים. לטענתנו, הצבת האלוהים בתמונה חייו וההבנה כי מנהיגותו כוללת בעיקר את מחויבותו כלפי אחיו, היא שהעתה את יוסף במעלה השלטון, ובസוף דבר היא שאפשרה את ההשלמה עם האחים.

עדינה יעל שטרנברג

חלוקת השל של דוד (שם"א ל')

המאמר עוסק בחלוקת בין דוד ואנשיו לגבי דרך חלוקת השל שלקחו מן העמלקים. המאמר בוחן את המאפיינים המיוחדים של מלחמה זו, כמלחמה שנوعדה מראש להשיב את האנשים והרכוש, ומשווה את המלחמה זו למלחמה אברהם בארכעת המלכיים על מנת להשיב את לוט ושאר אנשי סדום ורכושם. בעקבות נתונים אלו,

המחברת מציעה כי דוד מתעקש – כמו אברהם בשעתו – שבמלחמת הצלחה הרכוש המוצל (ולא רק האנשים) צריך לחזור לבעלים המקוריים שלו. דוד דורש אף מעצמו להחזיר רכוש מוצל – אף כשהלא ברור לנMRI מי הבעלים – וכן שולח מהשלל לעיר יהודה שעלייהן פשו הערלים יחד עם הפשיטה על צקלג.

אליהו נימני

משפט שלמה – כיצד קבע שלמה מי היא האם האמיתית?

המאמר מנסה לענות על השאלה כיצד קבע שלמה מי היא האם האמיתית, ובעיקר מנתח את הגישות האפשרות שיכלו להנחות את שלמה בפסקתו. המאמר עוסק גם בשאלת – שאין עליה מענה מפורש בפסקים – מי מבין שתי הנשים היא האם האמיתית – האישה שהחזיקה בתינוק בראשית המעשה או זו הטוענת שתינוקה גנבה ממנה.

בתחילת המאמר מוצגות גישות אפשריות לפסקת שלמה, אשר המחבר סבור שלא ישמשו בסיס להחלטתו. בהמשך המאמר מוצגת ומנומקת גישת המחבר, כי הכרעת שלמה נעשתה בכליים משפטיים והتبססה בעיקר על העובדות העולות מניסיוח דברי הנשים עצמן, מתוך הנחה כי לכל מילה בתיאור המקра יש משמעות. לדברי המחבר, שלמה ידע עוד לפני מבחן החרב מי היא האם האמיתית וכיידן יגידו הנשים לבחן זה, ומטרת מבחן החרב לא הייתה להחליט מי היא האם האמיתית, אלא לשכנע את אחרון הספקנים כי פסקתו של שלמה נכונה.

רפאל לוי

התנוגות חזקיהו ודورو לאחר המהפהכה הדתית

המאמר דין בהיקפה ובaicותה של המהפהכה הדתית שהניג חזקיהו מלך יהודה ובהתנוגות שלו ושל בני דורו לאחר מכן. אצל חז"ל, ובקבותיהם גם אצל רבים מפרשנינו המקרא, אנו מוצאים ביקורת על חזקיהו ועל בני דורו. טענותם היא שהמהפהכה הייתה בנושאים שבין אדם למקום בלבד, בעוד שבדצח החברתי המצב היה ונשאר גרווע ביותר. יש גם ביקורת על המרד של חזקיהו באשור, ונטען שישועתו התנדד למרד זה. המאמר מנתח את הנאמר בספר מלכים, ישועה, מיכה ודברי הימים ואת המידע ההיסטורי והארכאולוגי שבידינו, ומגיע למסקנה שלנבייא ישועה ולעוורכי ספרים אלו לא הייתה ביקורת של ממש על חזקיהו, על בני דורו ועל המהפהכה הדתית שעשו. דעתם על המהפהכה הייתה חיובית ביותר.

על מאיר

"לכלות דבר ה' מפי ירמיה" – בחינת הזיקה האנלוגית בין ספר עזרא-נחמה לבין ספר ירמיהו ומשמעותה

מאמר זה עומד על טיבה של הציפייה המשיחית בימי שיבת ציון, כפי שהיא מתבטאת ברצף האנלוגיות לנבואות ירמיהו בספר עזרא-נחמה. רצף האנלוגיות שוחר ספר זה לכל אורךו וקורא להקביל בין נבואות ירמיהו לבין מימושן המعاش בראשית ימי הבית השני. מחד גיסא, נראה כי הדמיון המכובן בין הספרים בא להצביע על התגשומות הנבואות הנחמה. מאידך גיסא, ניכר פער משמעותי בין ההבטחות הנבואיות הנשגבות לבין מימושן הדל. שני מאפיינים אלה יתפרשו כרעיון אחד: ניסיון לציר את מפעלים של השבים לציון כתהילך גאולי, שבו מצחיהם המפרכים של האנשים לאורך פרקי זמן מתמשכים, עם התחלות והפסקות, הצלחות וקשיים, מביאים אט-אט להגשהמן של נבואות ירמיהו.

אפרים בצלאל הלבני

טעמי המקרא שאינם בהתאם לתחריר: דוגמאות נוספת

טעמי המקרא משקפים במידה רבה את החלוקת התחרירית של הפסוק. מאמר זה דן בשלושה פסוקים שבהם הטעמים אינם מותאים לתחריר. בפסוק הראשון הטעמה הושפעה מההטעמה של פסוק סמוך, וזאת משום שהצורה החיצונית של שני הפסוקים האלה דומה, אף על פי שהמבנה התחרيري שלהם שונה. בפסוק השני הטעמה היא בהתאם לדרך המיחודת של המסורה בפסוקים בעלי צלעות מקבילות לחלק את הפסוק לפני המשלים האחרון בתנאים מסוימים. בפסוק השלישי החלוקת היא בהתאם לדרך של המסורה בחלוקת פסוקים עם חלקיים חוזרים בסופם.

כרמיאל כהן

חמש הערות בנוסח דברי רשות' בתחילת ספר בראשית

פירוש רשות' לتورה הוא מן הספרים הנפוצים ביותר בעולם התורה. בכל תפוצות ישראל הגו ושיננו חומש עם רשות' מגיל צעיר. אכן, תפוצתו הגדולה של הספר בכתב ידי ובדפוסים וידי הלומדים שהרבו למשמש בדברי רשות', הקשו על המבקרים להעמיד בפני הלומדים מהדורות מסוימות של פירוש רשות', נקייה ומנופה ללא תוספות ובלא שיבושים.

במאמר זה מעיר המחבר כמה הערות בדברי רשות' לחומש בראשית ובעיקר באופן שבו הם מוצגים בהדורות המצוויות, ואף המדועיות שבהן. הערות מבוססות על עיון בתוכנם של הדברים, וברוב המקורים גם על עיון בכתב יד ובעיקר כתוב יד לייפציג 1 (המאה ה"ג), שיש הסוברים שהוא כתב היד הבכיר לפירושו של רשות' לتورה.